Majanduslised olud. Kihelkonna elanikud elatavad end peaasjalikult põllutööga, mille kõrval on vähema tähtsusega: karjakasvatus, kalandus, metsatöö, vedu, parvetamine jne. Kõige parem põllumaa on kihelkonna keskosas, Ahja jõe keskjooksu ümbruses, kõige vaesemad maad on Peravallas. Selle tõttu ongi kihelkonna keskossa koondunud kõige suuremad ja jõukamad talud.

Põllundus ja karjandus pole igal pool ühteviisi edenenud. Eesotsas sammub siin jällegi kihelkonna jõukam osa. Peetakse 6—12 põldu, kõige harilikum on kuue põllu pidamine. Auru-viljapeksumasinaid tarvitavad kõik talud; muidki põllutöö-masinaid on rohkesti. Puhast tõugu piimaloomi on ainult mõnes talus ja mõisais, samuti on lugu hobuste, sigade ja lammastega. Loomade arv, mis sõja ajal

E. Witoff'i foto.

153. joon. Meerapalu küla — tüübiline tänavküla.

suuresti kahanes, on jälle kiiresti kasvamas. Igal pool on rohkesti noort karja.

Väikesed puu- ja keeduvilja-aiad on kõigil taludel, kuid need rahuldavad ainult talu oma tarbeid. Suureviisilisemat puu- ja keeduvilja-kasvatust pole kuskil. Samuti on lugu mesindusega. Metsamarjadest korjavad Pedaspää ja Piirisaare vene naised müügiks jõhvikaid.

Elukutselisi kalamehi elab suuremal arvul Peipsi ääres — Pedaspääl ja Piirisaarel. Kalu püütakse noodaga, mõrraga, võrkudega; kõige suurem saak on kevadel, aprilli- ja maikuus. Saak saadetakse Tartusse müügile. Kunstlikke kalakasvatusi — kalakasvandusi — ei ole. Mõned katsed on teinud endine Kastre mõisa omanik Essen Peravalla järvedes, kuid need on ikka äpardunud. Suuremad kalade